

Konzervatív Teakör - Konzervativizmus és iszlám

2011 január 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Teák már ismerik rossz szokásomat. Amikor éppen csend támad, és csak a teáscsészék, ezüstkanalak halk csörrenései, csendülései hallatszanak, akkor gyakorta, el-elmélázó arccal kiejtem azt a nevet, hogy René Guénon. A hatás zavarba ejt?.

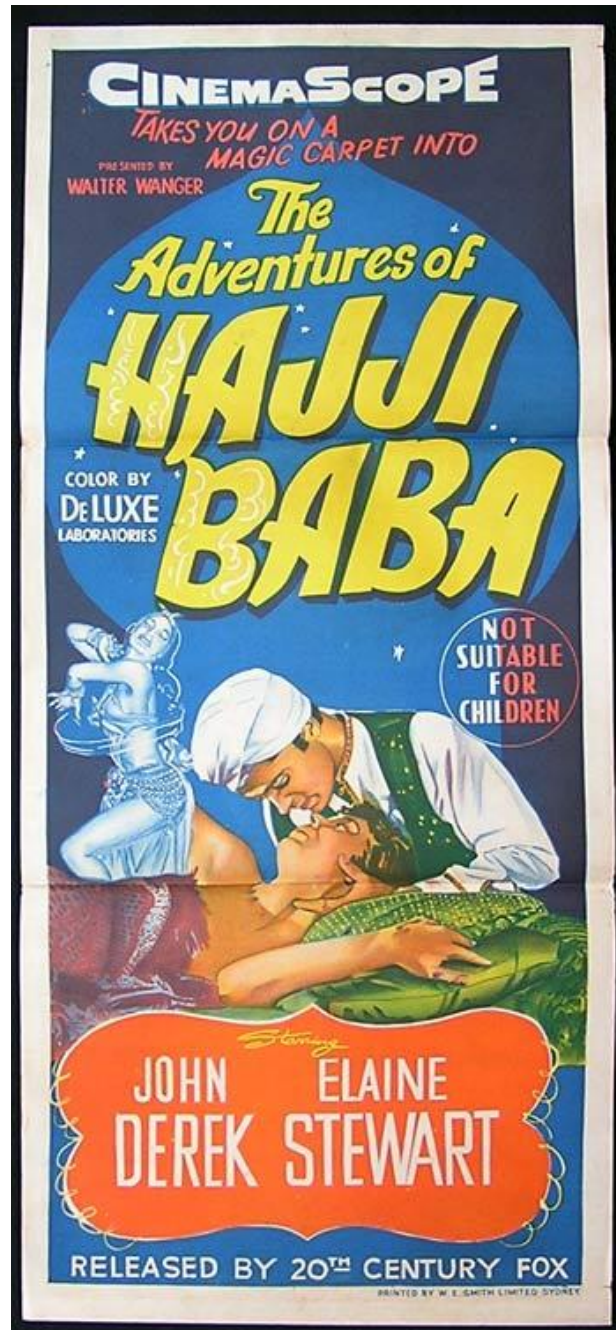
A diszkrét csörömpölés még inkább elhallgat, a kanalak megszűnnek forogni a teáscsészékben, s a keresztény Európa sanyarú sorsáról szóló társalgásban épp szünetet tartó barátaim kissé úgy néznek rám, mintha megszállott volnék. Zavarba jöhetnék a csodálkozó vagy fürkésző szemek láttán, vagy vehetném esernyőmet, s kissé vontatott angolos távoztomban még utoljára az asztalra helyezhetném *A mennyiség uralma és az idő jelei* című könyvet. Ám a teátrális reagálás, úgy gondolom, meglehetősen irracionális cselekvés volna, amikor a hallgatásba burkolózott szalont elárasztó finom dohányfüstben kérdőjelek kacskaringói rajzolódnának ki, s megerősítené barátaim abbéli benyomását, hogy egyszerre egy habókos figurával ültek szemközt. Így olyankor inkább mesterkélten misztifikált mesélésbe fogok arról az alakról, akinek szellemi szárnyai alatt több olyan fiatal szerző nevelkedett fel, akik — nyugati létükre — úgy tudtak írni (több más hagyomány mellett) az iszlámról, ahogyan sok született muszlim sem.

Féként A XX. században számos konzervatív személyiség volt ismert, akik a Nyugat vadul elharapózó materializmusa elől menedéket keresve, az iszlámhoz (annak többnyire valamely ezoterikus vonulatához) csatlakozva univerzálisan konzervatív (s tehát európai vagy „euro-atlanti”) életmódot mutattak-mutatnak fel. [Frithjof Schuon](#), [Titus Burckhardt](#), [Martin Lings](#) vagy a perzsa (tehát már eredetileg síita-muszlim) [Seyyed Hossein Nasr](#) viszonylagosan ismert példák, féként René Guénon-t ismerő körökben. Nem voltak azonban az első, akik az iszlámhoz nem mint ellenséghez közelítettek. Még csak nem is [Ivan Aguéli](#), Guénon mentora és

barátja.

Európa politikai történetében az iszlám ellentmondásos szerepet játszott. A mórok hatását inkább pozitívnak, a törökökét inkább negatívnak tekinthetjük, míg az iszlám európai szellemtörténetre tett hatása egyértelműen megtermékenyítő és pozitív volt. Nem csak az ókori auktorok művei kerültek így vissza Európa szellemi vérkeringésébe, hanem olyan kulturális hatások, amelyek valóságos kincsek, s ma már nem is feltételezik, hogy ilyen úton jutottak el és épültek be az európai életmódba.

Nem csak az [Ezeregyéjszaka meséi](#), a kalamárisról, [építészeti különlegességekről](#) vagy a gyönyörű színyegekről, (esetleg újabban a hastánc mérsékeltén autentikus, bár [szimpatikus divatjáról](#)) van azonban szó. Olyan szellemileg magasrendű tanításokról, valamint egészséges harciassággal párosuló szellemi attitűdökről, amelyeket már a kereszties hadjáratokban részt vevő templomos lovagok is fel- és elismertek, miközben az ősi keleti harci játékot, a sakkot játszották ellenségeik sátrában.

A török hódítások nagy mértékben megnehezítették az iszlám pozitív vonásaival való megismerkedést, és tanításainak elfogulatlan szemléletét. Sajátos tény, hogy a magyarországi lázadások, sőt az 1848/49-es forradalom számos exponense vált formálisan muszlimmá, miközben ezek elsősorban a törökök iránti lojalitást preferálták, s

kevésbé a szellemi aspektus volt a döntés választásukban. Rákóczi állítólag kapcsolatokat ápolt a szűfizmus egyes képviselőivel is, ám a dezertőrökre többnyire a karrierizmus volt a jellemző, ami persze a szultánságot kevésbé érdekelte. E magyarok esetében úgy tűnik, nem az iszlám iránti valóságos megbecsülés, inkább a törököt végre-valahára kiűző katolikus Habsburgok iránti gyűlölet és megvetés érzése volt a döntés.

Ugyanakkor — Napóleon inkább személyes egyiptomi kalandja után, ahol (Guénon egyik levelének tanúsága szerint) Alí néven felvette a muzulmán hitet — Metternich herceg már hangsúlyozottan pozitívan fordult az iszlám, sőt a török szultánság felé. Felismerte, hogy a francia forradalmat követően immár abban a korban élünk, amikor a két kulturális és politikai hagyománynak nem szembenállnia, hanem szövetkeznie kellene egymással — s nem csak exkluzív szinteken. Javasolta a pápának, hogy a török szultánátust vegyék fel a Szent Szövetségbe, azonban a pápa ezt — rövidlátó módon — elutasította. Ferenc József viszonya a bosnyákokkal teljesen baráti és szeretetteljes volt, s a török birodalom az I. Világháborúban a Monarchia szövetségeseként vett részt. A II. Világháborúban az iszlám világ mintha a Horthyéhoz hasonló szimpátiák hatása alá került volna (bár Horthy személyétől nyilvánvalóan teljesen függetlenül).

Mára az iszlám immár nem annyira a klasszikus kereszténység, hanem inkább a materialista, szocialista és liberális arrogancia vádjai, valamint titkos politikai-társadalmi befolyása alatt hozott létre vehemensen Nyugat-ellenes (ezen belül is főként USA- és Izrael-ellenes) terrorisztikus hajtásokat. Mindeközben sajátos módon — kevesek esetében — az iszlám felé való intellektuális nyitottság elért egy magas színvonalat.

Mostanság többen az [Al-Kaida](#) vagy [Ahmadinezsád politikájában](#) fedeztek fel világkalfátus felállítására vonatkozó terveket, [elképzeléseket](#). Kérdés, hogy a kialakulni látszó világkonfliktusban (USA kontra Oroszország, USA kontra Irán, USA kontra Kína, Oroszország kontra Irán, Oroszország vs. Kína, Kína vs. iszlám, Irán kontra Izrael) ezek a tényezők hogyan fogják befolyásolni Európa és az iszlám világ állásfoglalását. Vajon gyűz a Molotov-Ribbentrop paktum kísértete, és Irán — s így az iszlám országai, s talán „valamelyik Oroszország” a kommunizmussal szövetkezik? Vajon az iszlám vagy Európa meghasonlik, ha az ellentétes, nagy katonai potenciállal felfegyverkezett oldalak között választani kell? Vajon a fenyegetettség feloldódik? S ha utóbbi (valószínűtlen) eset érvényesülne, mi lenne a további „párbeszéd” sorsa? Vagy az iszlám — a kereszténység esetéhez hasonlóan — a lassú, s talán forradalmakkal tűzdelt enyészet áldozata lesz majd?

<http://konzervativok.blogspot.com/> Konzervatív Teakör - A Flag Polgári M?hely partnere

Ajánló